

møder er dog uden større praktisk betydning. Efter de sognekommunale normalstyrelsesvedtægter er kasse- og regnskabsudvalget nemlig et administrerende — ikke blot tilsynsførende — udvalg.

Bestemmelsen i § 18 i nærværende forslag, hvorefter økonomiudvalget i alle kommuner bestyrer kommunens kasse- og regnskabsvæsen, er således blot en videre udvikling af den bestående tilstand, hvorfor det er anset for ubetænkeligt, at adgangen til at lade kassererforretningerne udføre som et kommunalt hverv ved et af kommunalbestyrelsens medlemmer, bortfalder. Der er dog intet til hinder for, at en mindre kommune, som ikke gennem kommunesammenlægning har kunnet opbygge en egentlig kommunal administration, antager et kommunalbestyrelsesmedlem som lønnet kasserer; den pågældende vil dog i så fald ikke samtidig kunne være medlem af økonomiudvalget.

Bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere regler for indretningen af kommunens kasse- og regnskabsvæsen i et regulativ, hvori der tillige optages forskrifter vedrørende forretningsgangen inden for kasse- og regnskabsvæsenet, er ny.

Da forholdene varierer stærkt fra kommune til kommune, vil det under den fremtidige ordning næppe være rigtigt at gøre detailreglerne om kasse- og regnskabsvæsenet til et vedtægtsanliggende.

Derimod må det naturligvis kræves, at der i enhver kommune findes forskrifter for kasse- og regnskabsvæsenets nærmere indretning, og regulativet er tænkt som en oversigt over kommunens bogholderi og kassevæsen, således som dette faktisk er indrettet. Endvidere skal der i regulativet optages forskrifter vedrørende forretningsgangen inden for kasse- og regnskabsvæsenet.

Regulativet må omfatte hele kasse- og regnskabsvæsenet, herunder også bestemmelser om regnskabsførende institutioner og disses forhold til kommunens hovedbogholderi og hovedkasse.

ad § 43.

Bestemmelsen fastslår, at kommunerne skal føre de fornødne regnskaber, og at der stilles visse krav til bogføringens standard.

Kommunerne har hidtil været meget frit stillet med hensyn til bogholderiets nærmere tilrettelæggelse, og de har haft mulighed for at drage nytte af de senere års bogholderitekniske udvikling. Denne retstilstand foreslås opretholdt, men i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i forslaget, der har til formål at sikre kommunalbestyrelsens overblik over og aktive medleven i kommunens finansielle problemer, foreskrives det, at bogføringen skal

kunne give oversigt over, hvorledes kommunens midler er forvaltet, og om forvaltningen er i overensstemmelse med årsoverslaget og kommunalbestyrelsens øvrige beslutninger. Herigennem har man fremhævet bogføringens betydning for bevillingskontrollen.

Bestemmelsen drejer sig umiddelbart kun om „kommunens midler“. Indirekte får bestemmelsen dog også betydning for andre midler, som er under kommunal forvaltning, f. eks. havnens midler, hvor havnen er et selvstændigt retssubjekt. Sådanne midler er ganske vist undertiden udskilt af kommunens kasse, men i det omfang dette ikke er tilfældet, således at der kun er tale om en regnskabsmæssig adskillelse, må den samlede bogføring opfylde kravene i nærværende bestemmelse.

ad § 44.

Bestemmelsen, der indeholder forskrifter til sikring af en betryggende forvaltning af penge og pengeeffekter, er af stort set samme indhold som de gældende love og vedtægter.

ad § 45.

Bestemmelsen modsvarer de gældende regler i købstadkommunallovens § 29 og landkommunallovens §§ 16 og 29.

De gældende regler om årsregnskabet i købstæder og sognekommuner er noget forskellige, hvilket bl. a. hænger sammen med, at årsregnskabet i sognekommunerne ikke blot skal revideres af de sognekommunale revisorer, men også gennemgås af amtsrevisionen, ligesom amtsrådet påkender regnskabet. Da det efter stk. 2 fremtidig skal tilkomme alle kommunalbestyrelser at påkende regnskabsudsættelser, er den foreslåede bestemmelse udformet på grundlag af købstadkommunallovens regler med tilføjelse af visse af landkommunallovens særlige regler. Endvidere er de gældende bestemmelser om offentlig fremlæggelse foreslået erstattet med en regel om, at årsregnskabet skal være offentligt tilgængeligt.

Stk. 1 fastslår, at kommunens årsregnskab skal aflægges af økonomiudvalget. Det præciseres, at regnskabsaflæggelsen sker til kommunalbestyrelsen, der således overtager den videre behandling af årsregnskabet, nemlig afgivelse til revisionen, påkendelse af indsigelser og indsendelse til tilsynsmyndigheden.

Efter forslaget skal regnskabet aflægges inden udgangen af september måned i det påfølgende regnskabsår. Dette er 1 måned senere end den for købstadkommunerne gældende ordning og 2 månedes senere end fristen for sognekommunerne i landkommunalloven. Fristreglen må i første række op-